

บทที่ 5

บทสรุป (Conclusion)

5.1 สรุปผลของงานวิจัย

จากข้อมูลการทดลองสามารถทราบคุณลักษณะ โหลดของเครื่องเลือยเป็น โหลดประเภท แรงบิดคงที่ สามารถประมาณค่า โหลดของมอเตอร์เครื่องเลือยได้โดยการใช้โครงข่ายประสาท เทียม ซึ่งข้อดีของการใช้โครงข่ายประสาทเทียมในการควบคุมเป็นการเรียนรู้จากผลการทำงานจริง ทำให้การควบคุมไม่ต้องอาศัยตัวตรวจสอบความเร็ว โครงข่ายประสาทเทียมที่เหมาะสมสำหรับการ ประมาณค่า โหลดของมอเตอร์คือ โครงข่ายประสาทเทียม 3-2-1 ที่มีสัญญาณแรงดัน กระแส และ ความถี่เป็นอินพุตของโครงข่าย โดย Transfer function ที่ใช้เป็น Log-Sigmoid transfer function และจากการศึกษาพบว่าที่ โหลดค่าต่างๆ จะมีจุดทำงานที่ความถี่ต่างๆ กันที่ทำให้พลังงานไฟฟ้าที่ใช้ ในการเลือยไม่น้อยที่สุด สามารถใช้โครงข่ายประสาทเทียม 1-2-1 ในการคำนวณเพื่อกำหนด ความถี่ของอินเวอร์เตอร์เพื่อขับมอเตอร์เครื่องเลือยให้สามารถประยัดพลังงานที่สุดในการเลือย ไม่ โดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ LPC 2119 ที่ติดตั้งอยู่บนบอร์ด ET-ARM7 Stamp LPC2119 เพื่อคำนวณหาปริมาณ โหลดภาระและสร้างสัญญาณควบคุม Analog Input ของ อินเวอร์เตอร์ ตาม โครงข่ายประสาทเทียม จากการทดสอบการทำงานของระบบควบคุมกับการ เลือยไม่พบว่าเครื่องเลือยสามารถทำงานได้ดีไม่ส่งผลกระทบต่อกุณภาพของไฟที่เลือย ระบบ ควบคุมมีผลตอบสนองที่รวดเร็วสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของ โหลดของเครื่องเลือย โดย พบร่วมกับการใช้ระบบควบคุมสามารถประยัดพลังงานของการเลือยไม่ในขณะไม่มีโหลดได้ 26 เปอร์เซ็นต์ และสามารถประยัดพลังงานตลอดช่วงของการเลือยได้ประมาณ 10 – 15 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับการเลือยก็

5.2 ปัญหาอุปสรรคและจุดอ่อนของงานวิจัยและแนวทางแก้ปัญหา

การกำหนดให้อินเวอร์เตอร์ทำงานที่ความถี่ต่างๆ ของแต่ละปริมาณ โหลดมีความ คลาดเคลื่อน เนื่องจากເອົາຕີພຸດຂອງ โครงข่ายประสาทเทียมมีค่าอยู่ในช่วงแคบ (0.7-1.0) ประสิทธิภาพของ โครงข่ายประสาทเทียมมีค่าต่ำ ทำให้สัญญาณ PWM OUTPUT จาก ไมโครคอนโทรลเลอร์มีช่วงแคบด้วย (2.3-3.3VDC) จึงทำให้การสร้างสัญญาณแรงดันเพื่อควบคุม ความถี่ที่จะใช้ขับมอเตอร์จึงมีความคลาดเคลื่อนไปจากแรงดันควบคุมเป้าหมาย ซึ่งแนวทางการ แก้ปัญหานี้คือจะพยายามปรับช่วงของເອົາຕີພຸດຂອງ โครงข่ายประสาทเทียมให้กว้างขึ้นมากที่สุด

และออกแบบบางจารสร้างสัญญาณควบคุมความถี่ของอินเวอร์เตอร์ให้มีความเป็นเชิงเส้นให้มากที่สุดด้วย